

Psalmus

mitus: nō solū bñficijs p̄sentibus: sed etiaꝝ
vrga emēdatiōis nō desistēt. Nolite ḡ ob-
durare corda vestra: sicut iā amicarōe fm
diē tēptatiōis in dēserto. **A**b iēpta-
uerūt me patres vestri: Jam tales nō
sint patres vñ: nolite eos imitari patres ve-
stri erant: sed si nō imitati fueritis p̄ies vñ
non erūt: tamē qz de his nati estis: p̄ies vñ
erāt. **E**t si gentes veniētes ab extremo frē:
sicut dicit Hieremias: Ad te gētes veniēt
ab extremo terre: et dicent: Celer mendacia
coluerūt patres vestri: simulachra in quib⁹
nō est vtilitas: si gentes dimiserunt simula-
chra sua: vt veniret ad deum isrl: quos ip̄e
deus isrl de egypto ḡ mare rubrū duxit: in
q̄ inimicos eoz cōsequētes operuit: quos i
desertū eduxit: māna pavuit: nunq̄ vñgā suā
ab eoz disciplina tulit: nunq̄ bñficia mis-
ericordie subtraxit: ipsi debent deserere deū
suū: cū gētes venerit ad deū ip̄oꝝ: **E**b̄ iēpta-
uerūt me p̄ies vñ. **P**robauerūt me
et viderūt opa mea. Quadraginta an-
nis viderūt opa mea: quadraginta annis
exacerbauerūt me. Ante illos miracula in
manu Moysi faciebā: et ip̄i magi magisq̄
corda obdurabāt. **Q**uadragita an-
nis primus fui generatioi huic.
Alia lfa.
t offensus.
t illi.
Alia lfa.
t bi.
t illi.
Quid ē prim⁹ fui: Presentauit me i signis
et virtutib⁹ meis. Nō uno die: nō duob⁹: si
quadraginta annis primus fui generatioi
huic. **E**t dixi semper isti errāt cor-
de: Hoc significauerūt q̄draginta anni qd
est semp. Quadragenari em̄ iste numerus
indicat integritatē seculorū: tanq̄ pficiant
secula ḡ hñc numerū. Ido dñs q̄draginta
dieb⁹ ieiunauit. Quadragita dieb⁹ tēpta-
tus ē in beremo: et quadragita dieb⁹ fuit cū
discipulis post resurrectionē. Prīmis qua-
draginta diebus tēptationē: posterioribus
q̄draginta dieb⁹ cōsolationē oñdit: qz cum
tēptamur sine dubio cōsolamur. Corp⁹ em̄
ei⁹: id ē ecclesia necesse ē tēptatiōes patiat̄ i
hoc seculo: sed nō deest ille cōsolator q̄ di-
xit: Ecce ego vobiscū sum usq̄ ad p̄summa-
tionē seculi. Et dixa sp̄ isti errāt corde: Ad
hoc cū illis fui q̄draginta annis: vt ostēde-
rem genus tale hoīm: qd me semp exacer-
bat usq̄ in finē seculi: qz p̄ illos q̄draginta
annos totū seculū significare voluit. Quid
est ḡ: Pro illis nō erūt alij q̄ intrēt i requiē
dei: Improbati sunt illi q̄bus displicuit mi-
sericordia dei: q̄ restiterit deo corde indu-
rato. Illis improbatis: nūquid pdidit de⁹
plm suū: Nō enī verū: Nō es deus de-

XCV.

lapidib⁹ istis suscitare filios Abrae. Ergo
dixi semp isti errāt corde. **E**t isti nō co-
gnouerūt vias meas: quib⁹ iura-
ui iira mea: si introibunt in requiē
meā. Quib⁹ iuraui in ira mea si introibūt
i requiē meā: **M**agnus terror. Ab exulta-
tiōe cepim⁹: sed ad magnū timorē cōclusit
psalm⁹ iste: Quib⁹ iuraui in ira mea: si in-
troibūt in requiē meā. Loqui dñm magnū
est: quātum agis iurare deſi: Jurantē homi
nē debes timere: ne ppter iuratiōne faciat
qd contra voluntatē eius est: quātum agis
deſi qui nihil timere iurare pōt. Jurationē
ad confirmationē voluit esse. **E**t q̄ quē iurat
deus: Per ſeipm. Nō enī habet maiore p
quē iuret: p ſeipm cōfirmat pmissa sua: per
ſeipm cōfirmat minas suas. Nemo dicat i
corde suo: verū est quod pmissit: falso ē
quod minat. Sicut verū est quod pmissit:
ſic certū est qd minat. **L**ā certus debes esse
de requie: de felicitate: de eternitate: de im-
mortalitate: si feceris pcepta ipius: q̄ cert⁹
esse debes de iteritu: de ardore ignis eterni:
de damnatiōe cum diabolo: si cōtempſeris
precepta eius. Jurauit ergo illis in ira sua:
ne intrēt in requiē ipius: et tñ oportet aliq̄s
intrare in requiem ipius. Non enī nulli de-
betur requies ipius. Illis ergo reprobat̄
nos intrabimus: qz et si aliqui ex ramis fra-
ci sunt: ppter dissimilitudinē et infidelitatē:
nos ppter fidē et bñlitatē inferemur. Nos
ergo intremuis in requiē eius. **V**nū aut̄ intra-
runt illi q̄ intrauerūt: Illi qui electi sunt: q̄
nō corde obdurate restiterūt: qz verū est q̄
nō repellet dñs plebē suā.
Explicat Tractatus de ps. XCIII.
Incipit Tractatus de ps. XCV.
Dominus et frater meus Beuer⁹ ad
huc differt leticiā nostrā: de fermōe
quem nobis debet: nam qd debitor
teneat agnoscit. Dēs enī ecclias quacūq̄
trālitū fecit: letificauit dñs p̄ os ipius: mul-
tomagis ḡ ista letificāda est: de qua ceteris
enī dñs pagauit. Sed qd facturi sumus:
nisi vt seruiam⁹ volūtati ip̄i⁹: Biferte illū
tamē dixi frēs: non fraudare. Itaq̄ tenete
debitore: nec dimittatis nisi cum soluerit.
Aduerat itaq̄ caritas vestra: quātū donat
dominus de isto psalmo dicamus aliquid:
qd quidē iam nostis: sed dulcis est come-
moratio veritatis. Forte cū pñuciaret ti-
tulus eius cum admiratione aliqui audie-
runt. Inſcribit enī titulus psalmi. **Q**n
dominus edificabat post captiuitā

¶ Psalmus

tem. Hoc titulo predicto iam in ipso textu psalmi expectabat fortasse qui lapides p̄ciderent de montib⁹: que moles attraharent: q̄ fundamēta iacerent: que trabes impone rent: que colūne erigerent. Nihil horū can tat: t̄ si aliud aliquid: nō ergo cōsonat psalmus titulo suo: t̄ aliud portat i fronte: alid in voce: imo nihil aliud: sed intellectores q̄ rit. Loquit̄ eīm̄ de edificatione dōm⁹. Q̄ es lapides ipius domus intelligāt quod cantarunt. Edificat enim domus dōm⁹: non illo loco vbi edificauit Salomon. Edificauit eīm̄ templū: t̄ de ipso templo audistis modo que dixerit dōs: cum sara templi et moles ingētes admirarent discipuli: indicauerūt dōm⁹ admirationē t̄ stupore suum. Et dōs illis: Amē amē dicorobis nō relique hic lapis sup lapidē qui nō destruaf. Nō talis edificatur domus. Nā videte vbi edificat: quia non vno loco aliqua in parte. Sic eīm̄ incipit.

Expositio psalmi.

Cantate dōm⁹ canticū nouū: cantate dōm⁹ omnis terra. Si canticū nouū cantat ois terra: sic edificat cum cantat: Ip̄m cantare: edifica re est: sed si non vetus cantet. Vetus cātat cupiditas carnis: nouū cantat: caritas dei. Quicqd cantaueris de cupiditate vetus cantas: t̄ si nō sonat in ore verba cātici noui: non est speciosa laus in ore peccatoris. Meli⁹ est vt nouus taceas: q̄ vt vet⁹ cantes: q̄ si fueris nouus t̄ tacueris: aurib⁹ hominū nō sonat. Nā cor tuū nō tacet canticū nouū: t̄ puenit ad aures dei q̄ te fecit hominē nouū. Biligis t̄ taces: dilectio ipa vox est ad deū: t̄ ipa dilectio canticū nouū est. Audi q̄r canticū nouū est. Dicit dominus: Nā datū nouū do vobis: vt vos in uicem diligatis. Omnis ḡ terra cantat canticū nouū. Ubi edificat domus: Ois terra est dōm⁹ dei. Si ois terra dom⁹ dei: q̄ nō beret omni terre: ruina ē: nō dōm⁹. Ruina illa vetus: cui⁹ vmbra habebat templū illis vetus. Ibi eīm̄ diruebat vetustas vt nouitas edificaret. Et quomō diruit vetustas: Amē dico vobis inq̄t: non relinque lapis sup lapidē qui nō destruaf. Lapis christus est. Dicit aut̄ aplus: Quotq̄t in christo baptizati estis: christū induistis. Si christum induit quisq̄s baptizat in christo: q̄s ponit lapidem sup lapidē: nisi qui baptismū sup baptismū imponit: Sed nolite terreni: non relinque q̄ nō destruaf. Lapidē eīm̄ ad fa-

XCV.

bricā nouā: que edificatur post captiuitatē sic colligunt: t̄ sic illos caritas i vnitate cōstringit: vt nō sit lapis sup lapidē: sed vnuis lapis sint oēs lapides. Nec miremini hoc se cit canticū nouū: id est hoc fecit innovatio caritatis. Ad ipam structurā nos cōp̄ginat aplus: t̄ in illa vnitate nos constrictos: cōp̄ginat dicens: Sufficerētes inuicē in dilectionē: studētes seruare vnitatē sp̄lis: i vnuculo pacis. Ubi vnitatis spirit⁹: vnu lapis: sed vnu de multis factus. Quō de multis factus: Sufficerēdo inuicē in dilectionē. Edificat ergo dōm⁹ dñi dei nostri: edificat: hoc fit: hoc agit: hoc voces iste agūt: hoc lectures: hoc p̄dicatio euāgelij: toto orbe terrarū adhuc edificat. Creuit multū domus hec: t̄ multis gentes impleuit: nōdū tamē omnes gentes occupauit: crescēdo mltas tenuit: omnes occupatura est: t̄ contradicit ab eis qui domesticos eius se esse gloriānt: t̄ dicit: iam decreuit: adhuc crescit: adhuc crediture sunt oēs gentes q̄ nondū crediderit. Ne q̄s dicat: Et illa ligua creditura est: Et barbari credituri sunt: Et qd̄ sibi vult q̄ spiritus sanctus apparuit in linguis igneis: nisi quia null⁹ lingue duricia est: q̄ nō illo igne soluatur: Neq̄ eīm̄ nō habem⁹ iani mltas gentes barbaras credidisse chris̄to: quo nondū porrectū est romanū imperiū: Jā christus possidet. Qd̄ adhuc clausi est eis qui ferro pugnāt: nō est clausus illi qui ligno pugnat. Bonū eīm̄ regnauit a ligno. Quis est qui ligno pugnat: Chrl̄stus de cruce sua vicit reges: et subiugatis ipsaz crucē in fronte fixit: t̄ gloriant̄ de illa: q̄ ibi est salus oꝝ. Hoc agit: sic crescit dominus: sic edificat. Et vt noueritis: sequētia psalmi audite. Uideote opantes t̄ fabrūcan tes domū. Cantate dōm⁹ canticū nouū: cantate domino omnis terra. **C**antate domino t̄ benedicte nomē eius: bñ nūciate de die in diē salutare eius. **Q**uomō crescit edificiū: Bñ inq̄t nūciate de die in diē salutare ei⁹. Be die in diē p̄dīcet: de die in diē inq̄t edificet. Crescat inq̄t deus dōm⁹ mea. Et quasi dicere ab oga rhis: vbi iubes edificari domū: Ubi vis cre scere domū tuā: Elige nobis aliquē locum equalem: aliquem locum spaciosum: si tibi amplā domū vis edificari: Ubi iubes vt bene nūciemus de die in diem: Ostēdit locum. **A**nnūciate in gentib⁹ glo riam eius: Gloriā inquit eius annūciate in gentib⁹. Gloriā eius: nō gloriā vestrā.

Alia līra.
t̄ nominis.
t̄ annūciante.

Alia līra.
t̄ inter gentes.

Psalmus

Structores gloriā eius bene nūciate in gentibus. Si gloriā vestrā annūciare volueritis cadetis: si eius edificabimini cum edificatis. Ideo qui gloriā suam annūciare voluerunt: noluerūt esse ī ista domo: et ppterēa nō cantant canticum nouū cum omni terra. Nō enim cōmunicant vniuerso orbi terrarū: et ideo nō sunt edificantes ī domo: sed parietē dealbatū erexerunt. Quāta minatur deus parieti dealbato: sunt testi monia pphaz inumerā. In maledicit parieti dealbato. Quid ē paries dealbat?: nisi hypocrisis: id est simulatio. Foris lucet: intus lutū est: Quod dicturus sū: iam dictū est: sed quia eo spiritu iam dictū est: quem nobis quoq; dñs impertiri dignat? ē: nos illud dicimus: et quicqd mō eodem spiritu dicimus: illi dixerūt qui fuerunt ante nos. Nō est ergo ptermittendū: sed dicendū est: quia dono dei dictū est. Quidā de isto pariete dealbato cuz diceret: hoc ait: Quō in pariete nō cōiuncto alijs parietib?: sed singulariter erecto si ostiū facias: quisq; intrauerit foris est: Sic in illa pte q̄ noluit cantare cuz domo cantici nouū: se partē voluit struere: et hanc dealbatā nō solidatā: quid valet qd habet ianuā: Si intraueris foris inuenieris. Quia em̄ ip̄i non q̄ ianuā introierūt: et ianua ip̄os nō intromittit. Bñs em̄ dicit: Ego sum ianua: p̄ me intrat. Qui sūt qui intrant p̄ ianuā: Qui gloriā dñi querunt: non suā. Qui intrant p̄ ianuam: Qui faciunt qd dictū est: bene nūciate in gentibus gloriā eius. Qui intrat per ianuā paſtor ouīū est: ait domin⁹: qui autē p̄ aliam partē ascēdit: ille fur est et latro. Qui per ianuā intrat būlis est: qui p̄ aliā partē ascen dit supbus est. Ideo illū dixit intrare: illuz ascēdere: sed ille intrādo recipit: ille ascendendo p̄cipitat. Annūciate in gentib⁹ gloriā eius. Quid est in gentib⁹: forte gentes nomianf et pauce: Et adhuc habet qd dicat illa pars que erexit parietē dealbatum. Quare: Nō gentes sunt getulia: numidia: mauritania: byzantiū: puincia: Hētes sūt: auferat sermonē hypocrisis parieti dealbato sermo dei: edificans domū toto orbe terrarū. Parū est qd dixit: annūciate in gentibus gloriā eius: ne aliq; gentes exceptas putares: se quis et dicit. In omnib⁹ populis mirabilia eius. Quoniam magnus domin⁹ et laudabilis nimis: Quis domin⁹: nisi Iesuſ christ⁹: magnus et laudabilis nimis. Hostis certe qa-

XCV.

homo apparuit: nostis certe q̄ in vtero se- mine cōceptus est: nostis q̄ ex vtero nat⁹ est: nostis q̄ lactatus est: q̄ manib⁹ porta- tus ē: q̄ circūcisus ē: q̄ hostia p̄ illo obla- ta est: q̄ creuit: postremo nostis q̄ expal- mat⁹ est: cōsputus ē: spinis coronat⁹: cruci fixus: mortuus est: lancea p̄cussus est. No- stis quia hec omnia passus est: magnus est et laudabilis nimis. Nolite ptemē paruu: intelligite magnū. Paruu fact⁹ est: quia parui eratis: intelligat⁹ magn⁹: et in illo ma- gni eritis. Sic enī edificat⁹ domus: sic eri- gunt moles in ipsa domo: crescat lapides: qui ducunt ad edificiū. Crescite ergo: intel- ligite christū magnū: et paruu magn⁹ est: Magn⁹ nimis. Finiuit vba: volebat dice- re: quātū magn⁹. Et si tota die diceret ma- gnius: magn⁹: quid diceret: Tota die dices magnus: magn⁹: finiret aliqui: q̄ finit dies: magni- tudo illi⁹ ante dies: vltra dies. Sine die ḡ quid diceret: Qm̄ magnus domin⁹ et lau- dabilis nimis. Quid em̄ dictura ē lingua parua ad laudandū magnū: Bicendo ni- mis: emisit vocē: et dedit cogitatiō qd sa- piat: tanq; dicens: qd sonare nō possum tu cogita: et cum cogitaueris p̄p̄ erit. Quod cogitatio nulli⁹ explicat: lingua alicui⁹ ex- plicat: Magnus dñs et laudabilis nimis. Ip̄e laudeſ: ip̄e prediceſ: eius gloria nū- cietur et edificet domus. Terribilis est sup omnes deos. Quid em̄ diſ sup q̄s sit terribilis ille. Videamus quos dicat: et videam⁹ quare dicat. Interim anteq; di- cat: carissimi aduertite. Ille qui quasi ten- tis videſ inter homines: terribilis est sup omnes deos. Nūquid non tremuerūt gen- tes: Nūquid non populi meditati sunt in- ania aduersus dominū: et aduersus christū eius: Nūquid illi tauri pingues non circu- dederunt eum: Nūquid non leo ille rugi- ens tremuit super illum: et intrans in corda seuentū exclamauit: Crucifige crucifige: quasi ille isto tremitu terrereſ: qui terribilis est: non solum super omnes homines: sed super omnes deos: Ubi em̄ vult edificare domum: locus ip̄se siluosus est: vnde diciſ est hesterno die inuenimus eam in campis silue. Domū enim ipsam querebat cum di- ceret: in campis silue. Et vnde siluosus est locus ille: Simulachra colebant homies: nō mirū q̄ porcos pascebāt. Filius em̄ ille erat qui dimisit patrē et omnia sua slumpſit in meretricib⁹ viuēs pdige: pascebāt por- cos: id ē colebat demona: et ip̄a supſtitioē

Psalmus

gentiliū silua facta erat oīs terra. Sed extirpat siluā qui edificat domū: et ppterēa dicitū est: cū dom⁹ ei⁹ edificareſ post captiuitatē. Enebanſ eīn homies captiuū ſb dia- bolo et demonib⁹ ſeruiebāt: ſed redēpti ſūt a captiuitate. Glendere ſe eīn potuerūt: ſed redimere nō potuerūt: Ulenit redemptor et dedit preciū: fudit ſanguinē ſuū: emitt orbē terrarū. Queritis quid emerit: Glidete qd dederit: et inuenite quid emerit. Sanguis christi preciū eſt. Tanti quid valet: Quid niſi totus orbis: Quid niſi omnes gentes: Valde ingrati ſunt precio ſuo: aut multū ſupbi ſunt qui dicūt: aut illud tā paruū cē: vt ſolos afros emerit: aut ſe tā magnos eē p quib⁹ ſolis illud ſit datū. Nō ergo exultēt: nō ſupbiant: p toto dedit quātū dedit. Niouit quid emerit: qr niouit quātū emerit. Inde qr redēpti ſumus: poſt captiuitatem edificareſ domus. Et qui ſunt qui nos tene- bant i captiuitate: Quia illi quibus dicit: annūciate: extirpatores ſilue ſunt: vt extir- pent ſiluā: liberēt de captiuitate terrā et in- ſtruant: edificent: annūciando magnitudi- nē domus dñi. Unū ſilua demonū extirpat: niſi prediceſ ille q super oēs eſt: Ergo oēs gentes demonia habebant deos: quos di- cebāt deos: demonia erāt: aplo dicēte aper- tūs: Quoniā que imolant gentes demo- niis imolant et nō deo. Quia ḡ ideo erant i captiuitate: qa demoniis imolabant: et ppterēa tota terra ſiluosa remaſerat annū- ciatur iſte magnus et laudabilis nimis. Et quō ostendis magnitudo eius: vt eradicet illas ſupſtitioſes ſub quib⁹ captiu⁹ plū te- nebaſ: quē redimere aduenit terribilis ſup omnes deos: Et quaſi diceretur illi: quare diritti ſuō oēs deos. Hāt eīn dñi: ſequit et dicit. Quoniā oēs dñi gentiū de- monia: Intēdat caritas veltra: Magnū aliquid: dicebat pauloante: magn⁹ domi- nus: et tanq̄ deficiens in laude ipius: et lau- dabilis nimis. Nōne hoc dixerāt: qr dimi- ſit tibi cogitare qd non poterat ipſe verbis explicare: Explicās autē ipē verbis: quid magnū mihi dixit de dñi Iēſu christo: An qr ſup omnia demonia eſt: Lū eīn dixiſet: Terribilis ſup oēs deos: ſubiūxit: Qm̄ dñi gentiū demonia. Nō eſt magnū eſſe ſuper demonia: poteris hoc et tu ſi volueris: ſed ſi in illū credideris. Ita ne ipſa eſt illa ma- gnitudo laudis: magnus dñs et laudabilis nimis. Colēs. n. explicare vt poterat hu- na ligua: et q̄uis magn⁹ ſic factor organi ſpi-

XCV.

rituſſanc⁹: tamē p anguſtias ſpiri⁹ huma- ni ſyllabas ſonat: ſed cogitationes generat. Explicare ergo p hanc lingua volēs: quid ait: Magn⁹ dñs et laudabilis nimis. Bic- dic: quātū laudabilis: dic: Terribilis ē in- quid ſup omnes deos. Quare dixiſti ſuper omnes deos: Quoniā omnes dñi gentium demonia. Et ipa eſt tota laus illi⁹ qui lau- bilis eſt nimis: qr ſupat oēs deos gentiū q̄ ſunt demonia. Expecta et audi quid ſequit. Domi⁹ autem celos fecit: Ja ergo nō ſup demonia ſolum: ſed ſup omnes ce- los quos fecit. Si diceret ſup omnes deos: quoniā oēs dñi gentiū demonia: et ibi tantū mō remaneret laudatio dñi: min⁹ diceret: q̄ nos ſolem⁹ de christo cogitare. Lū autē dixit: Dñs aut celos fecit: vide quid inter- ſit inter celos et demonia: et videte qd inter ſit inter ipos celos et illū q̄ fecit celos. Ecce quātū excelsus ē dñs. Nō dixit: dñs autē ſup celos ſedet: fortaffe eīn ali⁹ illos feciſſe putareſ ſup q̄ ſederet: ſed dixit: dñs autē celos fecit. Si celos fecit: etiā angelos fe- cit: Ipē fecit angelos: ipē fecit aplos. Apo- ſtoliſ cedebāt demonia: ſi ipſi apli celi erāt qui dñm portabāt. Et quē dñi portabant: A quo facti erāt. Audi quia celi ſunt: Celi enarrant gloriā dei. Ipsiſ celis dicit: An- nūciate in gentibus gloriā eius: in omnib⁹ populis mirabilia eius: Qm̄ magn⁹ dñs et laudabilis nimis: terribilis ē ſup oēs deos. Quos deos: Qm̄ omnes dñi gentiū demo- nia: et ipē eſt terribilis ſup oēs deos. Dñs autē celos fecit. O celi quos fecit: annūci- ate in gentib⁹ gloriā eius. Edificet domus ſup omnē terrā: cantet omnis terra canticū nouū. Confessio et pulchritudo in coſpectu eius: Pulchritudineſ amas. Uis eſſe pulcer: Confitere. Non dixit pul- chritudo et coſfessio: ſed coſfessio et pulchri- tudio. Sedus eras: coſfiteret vt ſiſ pulcher. Peccator eras: coſfiteret vt ſiſ iuſt⁹. Feda- re te potuſti: formoſum te facere nō potes. Qualis aut eſt ſpōſus nr̄: qui fedā amauit vt pulchrā faceret. Quō aut aliquis ſedam amauit: Nō veni inqt vocare iuſtos: ſi pec- catores. Quos vocas peccatores: vt remane- ant peccatores. Nō inqt. Et quō non erūt peccatores. Coſfent eīn peccata ſua: vo- mitū mala q̄ auide vorauerit. Nō redeunt ad vomitu ſuū: ſicut canis immūd⁹: et erit coſfessio et pulchritudo. Amam⁹ pulchritu- dinē: p̄us eligam⁹ coſfessionē: vt ſequat pul-

Psalmus

XCV.

christudo. Iterū existit qui amat potentiam: amat et magnificetiam: vult esse magnus quod angeli sunt. Magnificetia quedam in angelis: et tanta potestia: ut si faciat angeli quocquam possunt: sustinere non possit. Et ois homo desiderat potentiam angelorum: sed iusticiam angelorum non amat. Prius iusticiam dilige: et sequitur te potentia. Quid enim sequit et hic.

Alia lta.
Sacramenta **Sanctitas et magnificetia in sacrificatide eius.** Tu iam querebas magnificetiam: puerus dilige sanctitatem: cum sancti fatus fueris: eris et magnificus. Nam si pre postere puerus esse volueris magnificus: ante cadis quod surgas. Non enim surgis: sed extolleris. Melius surgis si te ille erigat quod non cadit. Descedit enim ad te ille quod non cadit. Tu cecideras: ille descendit: porrexit tibi manum: non potes viribus tuis surgere: amplectere manum descendens: ut erigaris a morte. Quid ergo? Si confessio et pulchritudo in prospectu eius: si sanctitas et magnificetia in sanctificatione eius: hoc annunciam: cum edificam domum. Ecce iam annunciatum est gentibus: quid debeat facere gentes. Quid annunciauerunt illi qui filiam extirpauerunt? Nam ad ipsas gentes dicitur. **Afferte domino patrie gentium: afferte domino gloriam et honorem;** Nolite vobis: quod et illi qui vobis annunciauerunt: non suam: sed illius gloriam annunciauerunt. Et vos afferte domino gloriam et honorem: et dicite: Non nobis domine non nobis: sed nomen tuo da gloriam. Nolite spem in homine ponere: si baptizatur unusquisque vestrum dicat: Ille me baptizauit: de quo anniculus sponsi dixit: hic est qui baptizat. Si enim hec dixeritis: assertis domino gloriam et honorem: **Afferte domino gloriam et honorem.** **Afferte domino gloriam nomini eius.** Non nomini hominum: non nomine vestro: sed nomini eius afferte gloriam. **Tollite hostias et introite in atria eius:** Tollite hostias. Quid allaturi est: ut introeatis in atria eius? Nam enim crevit dominus et facta sunt atria: Qui affera hostias intrare in atria. Lauros allaturi sum: burcos vultus: Absit. Si voluisses sacrificium dedissem utique. Ille nobis hostiam comedebat: quam offerre debemus. Videte ne illud sit hostia: de quo iam duduimus dixit: Confessio et pulchritudo in conspectu eius. Confessio hostia est deo. Ergo gentes si vultis intrare in atria eius: nolite vacue intrare. Tollite hostias. Quas hostias nobiscum portaturi sumus? Sacrificium deo spus contributar cor contritus et humiliatus deus non spernit. Cum

humili corde intra in domum dei: et cu[m] hostia intrasti. Si autem superbus es: inanis intras. Nam unde superiores: nisi inanis essemus. Nam si plenus essemus non inflareris. Quod plenus essemus: si tecum tolleres hostiam quam portares ad atria domini? Nam ne diu teneamus: curramus et cetera. Edicte crescere domum: ridete edificium ire per totum orbem terrarum. Gaudete quia intrastis in atria: gaudete quod edificium in templum dei. Qui enim intrant ipi edificant: ipi sunt domini dei. Ille est inhabitator cui edificant domus toto orbe terrarum: et hoc post captiuitatem. Tollite hostias et introite in atria eius. **Adorate dominum in atrio sancto eius.** In ecclesia catholica hoc est atrium sanctum eius. Acimo dicit: ecce hic est christus: ecce illic. Exurgit enim pseudo prophete: dic eis istud: lapis super lapide non relinquet quod non destruet. Ad parietem dealbatum vocatis: in atrio sancto eius adoro deum meum. **Comeat a facie eius universa terra: dicite in nationibus quod dominus regnauit a ligno.** **Etenim correxit orbem terre: qui non comeat?** Que testimonia edificantis domus dei: intonant nubes celorum per totum orbem terrarum edificari domum dei: et clamauerunt rane de paludibus nos soli sumus christiani. Que testimonia profero psalterij: Profero quod surdus cantas: aperte aures: tu canticas ista: cantas mecum: et non concordas mecum. Ligua tua sonat: quod sonat mea: et cor tuum dissonat a corde meo. Nonne tu cantas ista? Vide testimonia orbis terrarum: comeat a facie eius universa terra. Et cui dicas: non comeauerit? Dicite in nationibus dominus regnauit a ligno. An forte hic obtinebat: et dicet se regnare a ligno: quod a sustibus circumcellionum regnatur? Be cruce christi regna: si a ligno regnaturus es. Nam lignum hoc tuum ligneum te facit: lignum christi mare te trahit. Audi psalmum dicente: Correxit orbem terre quod non comeat: et tu dicas non solum motu post correctionem: sed etiam diminutum. Tu verum dicas: iste mentit. Pseudo prophete clamates: Ecce hic est christus: ecce illic: verum dicas: et propheta iste mentit: fratres contra istas apertissimas voces auditis in angulis strepitum: ille tradidit: et ille tradidit. Quid dicas? Gloriosae audie de sunt: an voces dei? Etenim correxit orbem terre quod non comeat. Ego tibi orbem terrarum ostendo edificatum: tolle hostiam: intra in atria domini. Hostias non habes: propterea non vis intrare. Quid est hoc? Si

Alia lta.
gentibus
non habet.

Psalmus.

XCV.

hostiā tibi indiceret deus: taurū: hircū: arietem: inuenires qd̄ afferres: indixit tibi humile cor: t nō vis intrare: **Hoc** em̄ in te nō inuenis: quia superbia tumuisti. **Etenī** correxit orbem terre qui nō cōmouebit. **Judicabit populos in equitate.** **Lūc** se illi plangent: qui nolūt modo diligere equitatem. **Jocūdent celi t exultet terra.** **Jocūdent celi:** qui enarrant gloriā dei. **Jocūdent celi quos dñs fecit:** exultet terra quā p̄pluit celi. **Celi em̄ p̄dicatores:** terra auditores. **Cōmoneat mare t plenitudo eius.** Quod mare: **Seculū.** **Lō** motū est mare et plenitudo maris. Omne seculū concitatū ē aduersus ecclesiā cū dilatare t edificare toto orbe terrarum. **Be** ip̄a cōmotōe audistis in euāgelio: **Eradēt** vos ad iudicia. **Cōmotuz est mare:** sed qn̄ vinceret mare eum qui celos fecit. **Haudebunt cāpi et oīa que in eis sunt.** **Q**es lenes: omnes mitee: omnes equi cāpi sunt dei. **Lūc exultabūt omnia ligna siluarū.** **Ligna siluarū pagani sūt.** Quare iam gaudēt: **Quia p̄cisi sunt oleastrū: t inserti i oliua.** **Lūc exultabūt omnia ligna siluarū:** qz p̄cise sunt ingētes arbores cedrine t cyphine: t i putribilia ligna trāfista ta sunt ad edificationē domus. **Ligna siluarū erāt:** sed anteq̄ irēt in edificiū. **Lūc exultabūt omnia ligna siluarū.** **Antefaciē domini qm̄ venit:** qm̄ venit iudicare terrā. **Primo** venit: t postea vēturus est. **Primo** venit in ecclēsia sua i nubibus. Que sūt nubes que eū portauerūt: **Apostoli p̄dicantes:** de quib⁹ audistis cuz ap̄lō legere: **Legatiōe inqt p christo fungi** mur: obsecrātes, p christo reconciliari deo. **I**p̄e sunt nubes in quib⁹ venit: excepto ad uentu suo posteriore quo ventur⁹ ē iudicare viuos t mortuos. **Venit primo in nubibus:** hec p̄ma vox ip̄ius sonuit in euāgelio: **Amodo** videbitis filium homis venientē i nubibus. **Quid est amodo?** Nōne dominus postea ventur⁹ est: qn̄ se plangent omnes tribus terre: **Alius** venit in p̄dicatori bus suis: t implevit totū orbē terrarū. **Nō** resistamus p̄mo adūtui: vt nō expauescam⁹ secūdū. **E**t ve tūc p̄gnantib⁹ t māmantibus. **Judistis modo i euāgelio:** Lauete: qz nescitis qua hora veniat. In figura dicta sunt. Que sunt p̄gnantes: t qz sūt lactantes? **Pregnātes aie dicunt:** qz habent spem in seculo: **Que autē adepte sunt:** iam qz spe rebāt, placentib⁹ sunt posite. **Verbi grā:**

Emere vult villā: pregnās est: nōdum em̄ factum est: tumet vterus in s̄he. **Emit:** p̄perit: adeo lactat qd̄ emit. **Ue** pregnātib⁹ t mammātibus. **Ue** qui habent spem i seculo. **Ue** qui berent his rebus quas de seculo pepererūt. **Quid ḡ debet facere chāstian⁹?** **Elti** mūdo: nō seruire mūdo. **Quid** hoc ē: **Habētes** tanq̄ nō habētes. **Gic** di- cit his: sic hortat quos non vult inueniri a die illa: tanq̄ p̄gnātes t māmantēs: sic eos hortat. **Be** cetero fratres temp⁹ breue est: reliquū est: vt qui habent vrores tanq̄ nō habētes sint: t qui flent tanq̄ nō flentes: t qui gaudent tanq̄ nō gaudētes: t q̄ emunt quasi non vtentēs: t qui vtunē hoc mūdo tanq̄ nō vtentēs: p̄terit enim figura huius mūdi. **Uolo** vos sine sollicitudine eē. Qui sine sollicitudine est: secur⁹ expectat qn̄ vniat dñs ip̄ius. **Nam** qualis amor est chāsti: timere ne veniat: **Fratres** non erubesci- mus: **Amanus** et timem⁹ ne veniat. **Certe** aman⁹: **Un** peccata nostra plus amamus. Ergo ipsa oderim⁹ peccata: t amem⁹ eum qui vēturus est ad puniēda peccata. **Veniet** velimus nolum⁹. **Nō** em̄ qz modo non venit: ideo ventur⁹ nō est: **Veniet** t quādo nescis: t si patū te inueniterit: nihil tibi obest quia nescis. **Lūc exultabūt omnia ligna siluarū ante faciē dñi:** quoniam venit p̄us. **E**t posteā quid: **Qm̄** venit iudicare terrā. **E**t exultabunt omnia ligna siluarū. **Venit** primo t posteā iudicare terrā: exultātes inueniat eos qui p̄mo aduentū crediderūt: quoniam venit. **Nam:** **Judicabit orbē** **terrarū in equitate:** **Nō** partē: qz non p̄te emit. **Lotū** iudicare b̄z: qz p̄ toto pre- cium dedit. **Judistis** euāgeliū: quia cum vene- rit inquit: congregabit electos suos a quatuor ventis. **L**gregabit electos om- nes a quatuor ventis. Ergo de toto orbe terrarū: qz et ip̄e Adā aliquādo hoc di- xeram: orbem terrarū significat finē gre- cam linguā. **Quatuor** enim littere sunt: **A**. **B**. **Z**. et. **M**. **Sicut** autem greci loquuntur q̄tuor orbis p̄tes has in capite litteras ha- bent: αρχαλην dicit orientē: Δυσκην occidentē: αρχιλον aquilonem: ετση βριαν meridiē: habes Adā. **I**p̄se ergo Adā toto orbe terrarū sparsus est. **In** uno loco fuit et cecidit: t quodāmodo cōminut⁹ imple- uit orbem terrarū: sed misericordia do- mini vndiq̄ collegit fracturas et confla- uit igne caritatis: et fecit vnum quod fra- ctum erat. **N**ouit illud facere artifex ille:

Psalmus

nemo desperet: multū quidem est: sed qui artifex cogitate. Ille refecit qui fecit: ille reformauit qui formauit. **Judicabit orbē terrarū in equitate: et populos in veritate sua.** Que ē equitas et veritas? **Lōgregabit secū electos suos ad indicandū: ceteros autē se-pabit ab iniuicē.** Positurus ē em̄ alios ad dexterā: alios ad sinistrā. **Quid autē equi?** quid verius: q̄s ut nō expectent misericor-diā de iudice: qui noluerunt facere misericordiā: anteq̄ veniret iudex? **Qui autē voluerunt facere misericordiā:** cum misericordia iudicabunt. **Bicef em̄ eis ad dexterā positis:** Cenite benedicti patris mei p̄cipi te regnū quod vobis paratū est ab origine mūdi. **Et imputat opa misericordie.** Esuriui enim et dedisti mihi māducare: sitiui et potasti me: et cetera. Rursus ad sinistrā positis quid imputabit? **Quia noluerūt facere misericordiā:** Et quo ibunt? In ignem eternū. Iste auditus malus magnū gemi-tum faciet. **Sed quid dixit aliis psalmus?** In memoria eterna erit iustus: ab auditu malo non timebit. **Quid est auditus malus?** Ite in ignem eternū: qui patus est diabolo et angelis ei⁹. Qui gaudebit ab auditu bono: non timebit ab auditu malo. Quomodo gaudebit ad auditū bonum? Cenite benedicti patris mei. Et a quo auditū non timebunt? Ite in ignem eternū: qui patus ē dia-bolo et angelis eius. **Hec est equitas: hec ē veritas.** **Judicabit em̄ orbem terrarum in equitate.** **Et populos in veritate sua.** An quia tu iniuist⁹ es: iustus nō erit iudex? Aut q̄ tu mēdar es: verax nō erit veritas? **Sed si vis habere misericordēz: esto misericors anteq̄ veniat.** Bimitte si quid in te cōmissum est: da ex eo qd̄ abundas. **Et de cui⁹ das: nisi de illius:** Cū de illi⁹ das redi-tio est: si de tuo dares largitio ēt. **Quid em̄ habes qd̄ nō accepisti?** He sunt hostie deo gratissime: misericordia: hūilitas: confessio: par: caritas: **Has aporet⁹: et secūri expectam⁹ adūtū iudicis:** qui iudicabit orbē terrarū in equitate: et populos in veritate sua.

Explicit Tractatus de ps. CXV.

Incipit Tractatus de ps. XCVI.

Magna spectacula deus p̄bet cordi christiano: et quib⁹ vere nihil possit iocūdūs inueniri: si tñ assit palatū fidei: cui sapiat mel dei. **Credim⁹ omnibus vobis q̄ in salvatōre nostrū toto corde credidisti: messe spiritū eius qui vos delectet:**

XCVI.

cum legunt p̄phetie ante tot annos prola-te ex ore sanctorū: et post tot annos implete in fide gentium. **Magnā enim iocūditatē tunc carpebant ipsi sancti p̄phete:** cum ea iam videbant in spiritu: nō impleta: sed ad hoc futura. **Erat enī eis magna delectatio:** sed tamē et ipi p̄ caritate qua in nos accēsi erāt q̄s nōdū videbāt: sed spū p̄turiebant: volebāt si fieri posset in hoc tpe nobiscum viuere: et vidē impleta q̄ in spiritu p̄pheta-bant. **Inde dñs discipulis suis iam ista vi-dere incipientib⁹: aut:** **M**ulti iusti et p̄phete voluerūt videre q̄ videtis et nō viderūt: et audire q̄ auditis: et nō audierūt. **Quis enī viderēt ista in spū: tñ futura illis quodāmō formabant.** **A**p̄lis autē iā p̄sentia credebā-tur. **Unde ille Symeon iust⁹ quidā senex:** multū exultauit vidēs infantem Jesum: et agnoscēs in parvo magnū: et in exigua car-ne cognoscēs celi et terre creatorē. **M**ultū ergo exultauit: q̄ respōsum accepit non se exiturū esse de hac vita: p̄usq̄ videret sal-uatōre dei. Agnouit ergo illū: iocūdat⁹ est: exultauit gaudio: et hoc ait: **B**ñe: nunc di-mittis seruū tuū in pace: q̄ viderunt oculi mei salutare tuū. **M**agna est ḡ ista iocūdi-tas: et hāc facit caritas. **B**electati sum⁹ cū psalmus iste cantareb⁹: et quedā ibi ab om̄ibus intellecta sunt: quedā vō quātū arbi-tramur: aut a paucis: aut certe nō ab om̄ibus. Simul ergo illū in isto sermone i quo vobis seruum⁹: cōsideremus: et videamus quāta dignatione nos deus letificare vo-luit: p̄sentando que p̄misit: et nobis et nos exhibens veritatē p̄missis suis. **I**n scri-bit psalmus. **“Ipsi David: cū terra eius restituta est.** Lotū ad christū reuo-cemus: si volum⁹ iter recte intelligētie tene-re: nō recedam⁹ a lapide angulari: ne intel-lect⁹ n̄ ruinā faciat. **I**n illo solidet: qd̄ in-stabili motu nutabat: in illo incibat: qd̄ p̄ incerta pendebat. **Quicqd dubitatiōis h̄z hō in aio: auditū scripturis dei a christo nō recedat: cū ei fuerit i illis v̄bis christ⁹ reue-lat⁹: intelligat se intellexisse: Aſiq̄ autē que-niat ad christi intellectū: nō se p̄sumat intel-lexisse: **F**inis em̄ legis christ⁹ est ad iusticiā om̄i credēti. **Quid ē ḡ: et quō accipit i chri-stū cū terra ei⁹ restituta ē?** Nā quō David intelligat christ⁹: facile est agnoscē. Christ⁹ em̄ ex maria: et ex semīe dāvid: et q̄ ex semi-ne ei⁹ futur⁹ erat: p̄p̄ea nomē eius i figura p̄habat. Ergo David xp̄s: q̄ et interptat David māu forū. **E**t q̄s tā manu fortis: q̄s**